

Державна установа «Інститут стоматології та щелепно-лицевої хірургії
Національної академії медичних наук України»
ДУ «ІСЦЛХ НАМН»

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення Вченої ради
ДУ «ІСЦЛХ НАМН»

Протокол № 3 від «14» 02 2022 року

Уведено в дію наказ директора

ДУ «ІСЦЛХ НАМН»

№ 38/2 від «14» 02 2022 року

Директор ДУ «ІСЦЛХ НАМН»

Станіслав ШНАЙДЕР

ПОЛОЖЕННЯ

**ПРО ДОТРИМАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ У ДЕРЖАВНІЙ
УСТАНОВІ «ІНСТИТУТ СТОМАТОЛОГІЇ ТА ЩЕЛЕПНО-ЛИЦЕВОЇ
ХІРУРГІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ»**

1. Загальні положення

1.1 Положення про дотримання академічної доброчесності (далі - Положення) у Державній установі «Інститут стоматології та щелепно-лицевої хірургії Національної академії медичних наук України» (далі - ДУ «ІСЦЛХ НАМН») розроблене відповідно до Конституції України, законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Постанова КМУ «Про затвердження Порядку скасування рішення про присудження ступеня вищої освіти та присвоєння відповідної кваліфікації» від 26 серпня 2021 р. № 897, Постанова КМУ «Про затвердження Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» від 12 січня 2022 р. № 44, Наказ МОН України «Про затвердження Положення про спеціалізовану вчену раду з присудження наукового ступеня доктора наук» від 13.12.2021 № 1359, Постанова КМУ «Порядок присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук» від 17 листопада 2021 р. № 1197, Рекомендацій щодо запобігання академічному плагіату та його виявлення в наукових роботах (авторефератах, дисертаціях, монографіях, наукових доповідях, статтях тощо (Лист МОН України 15.08.2018 № 1/11-8681), Рекомендацій для закладів вищої освіти щодо розробки та впровадження університетської системи забезпечення академічної доброчесності, затверджених рішенням Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти від 29.10.2019 (протокол № 11), Положення про акредитацію освітніх програм, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти, Етичний кодекс ученого України, Статуту ДУ «ІСЦЛХ НАМН» та інших нормативних документів. Це Положення визначає основні принципи дотримання академічної доброчесності, поняття дотримання та порушення академічної доброчесності, види академічної відповідальності, порядок притягнення до академічної відповідальності учасників освітнього і наукового процесу, а також регламентує створення нових механізмів побудови комунікацій у ДУ «ІСЦЛХ НАМН» та необхідних умов для недопущення порушень академічної доброчесності.

1.2 Академічна доброчесність - сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватись учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової діяльності у ДУ «ІСЦЛХ НАМН» з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових досягнень.

1.3 Для забезпечення академічної доброчесності необхідно

дотримуватися таких принципів:

- 1) верховенства права;
- 2) законності;
- 3) демократизму;
- 4) пріоритетності прав і свобод людини та громадянина;
- 5) рівноправності;
- 6) гарантування прав і свобод;
- 7) науковості;
- 8) професіоналізму та компетентності;
- 9) партнерства і взаємодопомоги;
- 10) поваги та взаємної довіри;
- 11) відкритості і прозорості;
- 12) відповідальності за порушення академічної доброчесності.

1.4 Дотримання академічної доброчесності науковими працівниками передбачає:

- 1) посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей інших осіб;
- 2) дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- 3) надання достовірної інформації про методики і результати досліджень, джерела використаної інформації та власну науково-педагогічну, творчу діяльність;
- 4) контроль за дотриманням академічної доброчесності здобувачами освіти в освітньому процесі та науковій діяльності;
- 5) об'єктивне та справедливе оцінювання результатів навчання.

1.5 Дотримання академічної доброчесності здобувачами освіти та споживачами освітніх послуг передбачає:

- 1) самостійне виконання вступних, навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їх індивідуальних потреб і можливостей);
- 2) посилання на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей інших осіб;
- 3) дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- 4) надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

1.6 Види відповідальності за порушення академічної доброчесності у ДУ «ІСЦЛХ НАМН» визначаються розділами 7 та 8 цього Положення.

2. Основні види порушень академічної доброчесності

2.1 Академічний плагіат - оприлюднення (частково або повністю) наукових результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження та/або відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства, а саме:

1) дослівне запозичення текстових фрагментів наукової роботи обсягом понад 5-25 слів без оформлення їх, як цитат з посиланням на джерело (в окремих випадках некоректним вважають навіть використання одного слова без посилання на джерело, якщо це слово використовують в унікальному значенні, наданому цим джерелом), заміна у некоректно запозичених текстових фрагментах окремих літер чи символів або заміна окремих слів синонімами;

2) використання інформації (факти, ідеї, формули, числові значення тощо) з джерела без посилання на це джерело або використання текстових фрагментів з «проміжних джерел»;

3) персфразування тексту джерела у формі, що є близькою до оригінального тексту, або наведення узагальнення ідей, інтерпретацій чи висновків з певного джерела без посилання на це джерело;

4) подання як власних робіт (дисертацій, монографій, навчальних посібників, статей, тез, звітів, рефератів тощо), виконаних на замовлення іншими особами, у тому числі робіт, стосовно яких справжні автори надали згоду на таке використання.

2.2 Самоплагіат - оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів як нових наукових результатів, а саме:

– дуплікація публікацій – публікація однієї і тієї самої наукової роботи (цілком або з несуттєвими змінами) в декількох виданнях, а також повторна публікація (цілком або з несуттєвими змінами) раніше оприлюднених статей, монографій, інших наукових робіт, як нових робіт;

– дублювання наукових результатів - публікація одних і тих самих наукових результатів, в різних статтях, монографіях, інших наукових працях, як нових результатів, які публікуються вперше;

– подання у звітах з виконання наукових проектів результатів, що містилися у попередніх роботах, як отриманих при виконанні відповідного проекту;

– агрегування чи доповнення даних - суміщення старих і нових даних без їх чіткої ідентифікації з відповідними посиланнями на попередні публікації;

– дезагрегування даних - публікація частини раніше опублікованих

даних без посилання на попередню публікацію;

- повторний аналіз раніше опублікованих даних без посилання на попередню публікацію цих даних та раніше виконаний їх аналіз.

2.3 Фабрикація - вигадкування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі або наукових дослідженнях. Фабрикація стосується наведення у наукових публікаціях, дисертаціях, звітах з наукових та прикладних проектів, доповідях на конференціях, даних про експерименти, емпіричні дослідження, вимірювання, розрахунки, опитування, збирання та аналіз статистичних даних, інші види досліджень та їх апробацію, які насправді не виконувалися, посилань на «періоджерела», яких не існує або які не містять відповідної інформації, або в результаті їх виконання такі дані не були отримані. Ознакою фабрикації даних можуть бути:

- відсутність належного опису методик отримання відповідних даних та/або посилань на джерела даних;

- неможливість отримати відповідні результати з використанням зазначеної методики, а також суперечність методики та/або отриманих даних законам природи, внутрішня неузгодженість результатів тощо;

- неможливість за наявності сумнівів у результатах отримати доступ до первинних даних у випадках, коли це не пов'язано з передбаченою законодавством конфіденційністю інформації;

- відсутність у дисертаціях, звітах, наукових публікаціях, супровідних документах зазначених в них публікацій автора у певних виданнях та/або відсутність у цих виданнях зазначених сторінок, номерів, томів тощо та/або відсутність зазначених видань взагалі.

2.4 Фальсифікація - свідомо зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень. Фальсифікація вишикає, коли автори вносять зміни до результатів досліджень та/або приховують окремі результати з метою позбавлення від даних, що спростовують або не підтверджують гіпотези, які вони захищають, висновки, які вони роблять, тощо. Фальсифікацією також є надання неповної або викривленої інформації про апробацію результатів досліджень та розробок. Фальсифікація може стосуватися викривлення інформації про інструменти дослідження, матеріали чи процеси. Зокрема, це випадки, коли:

- за використання застарілих або непридатних для відповідних досліджень інструментів та/або обладнання зазначаються більш сучасні чи досконалі;

- зазначаються більш авторитетні виробники матеріалів;

– дані про хімічний склад досліджуваних зразків, їх механічні чи інші властивості наводяться за літературними даними, а не за результатами власних досліджень без зазначення цього факту у публікації.

2.5 Списування - виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання.

2.6 Обман - надання завідомо неправдивої інформації щодо власної освітньої/наукової діяльності чи організації освітнього процесу. Формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування, приписування співавторства особам, які не брали кваліфікованої участі у дослідженні та підготовці публікації. Зокрема це може стосуватися зарахування до авторів керівників установ і підрозділів, представників допоміжного персоналу, здобувачів освіти тощо, якщо вони безпосередньо не брали участі у виконанні дослідження і підготовці публікації. Також формою обману є невнесення до числа співавторів осіб, які брали активну кваліфіковану участь у дослідженні та підготовці публікації. До форм обману зараховують:

- свідоме викривлення посилань на джерела;
- свідоме викривлення інформації, що міститься у джерелах, на які зроблені посилання;
- надання відгуків або рецензій на наукові або навчальні роботи без належного проведення їх експертизи;
- проходження контрольних заходів та/або атестації підставними особами;
- неправдиві повідомлення про небезпеку чи надзвичайні події;
- симуляцію хвороби;
- надання недостовірної інформації про заклад, освітні програми, систему оцінювання, результати діяльності тощо;
- імітацію освітньої та/або наукової діяльності.

2.7 Хабарництво - надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коптів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі. Цей вид порушення академічної доброчесності зазвичай пов'язаний зі злочинами, передбаченими статтями 368, 368³, 368⁴, 369, 369², 369³ Кримінального кодексу України. До хабарництва, зокрема можуть бути зараховані одержання, провокування або пропонування неправомірної вигоди за отримання позитивної або вищої оцінки при складанні будь-якого виду поточного та підсумкового контролю, а також

будь-яких інших переваг у навчальній, дослідницькій чи трудовій діяльності; примусові благодійні внески та примусова праця здобувачів освіти; примусове надання освітніх послуг; деякі випадки конфлікту інтересів тощо.

2.8 Необ'єктивне оцінювання - свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти. Необ'єктивне оцінювання зазвичай проявляється:

- у використанні різних підходів і критеріїв при оцінюванні однотипних робіт різних здобувачів освіти;
- у незрозумілих та/або невідповідних задекларованим цілям системах та критеріям оцінювання результатів навчання;
- у особистому ставленні до окремих здобувачів освіти, родинними зв'язками, тиском керівництва, зверненнями колег чи знайомих, отриманням неправомірної вигоди тощо.
- навмисним створенням нерівних умов для різних здобувачів освіти під час проходження ними контрольних заходів чи атестації;
- впливом у будь-якій формі (прохання, умовляння, вказівка, погроза, примус тощо) на педагогічного (науково-педагогічного) працівника з метою здійснення ним необ'єктивного оцінювання результатів навчання;
- у наданні здобувачам освіти під час проходження ними оцінювання результатів навчання допомоги чи створення перешкод, не передбачених умовами та/або процедурами проходження такого оцінювання;
- свідомим завищенням чи заниженням оцінок наукових результатів, зокрема під час попереднього розгляду та захисту дисертацій та інших кваліфікаційних робіт, при рецензуванні наукових видань, публікацій, проєктів, конкурсних робіт тощо;
- свідомим викривленням оцінок освітньої, наукової та іншої діяльності учасників освітнього процесу та структурних підрозділів закладів вищої освіти.

3. Порядок виявлення та встановлення фактів порушення академічної доброчесності

3.1 Підстави для проведення перевірки:

- повідомлення про факт порушення академічної доброчесності;
- виявлення фактів порушення академічної доброчесності при перевірці академічних та наукових творів;
- встановлення факту про порушення авторського права;
- встановлення фактів надання не достовірної інформації про методики і результати досліджень;

- встановлення фактів не достовірної інформації щодо використаних джерел інформації;
- надання не достовірної інформації про власну педагогічну (науково-педагогічну) діяльність;
- не об'єктивне оцінювання результатів навчання.

3.2 Для констатації різновиду академічного плагіату, визначеного у підпункті 1 пункту 2 розділу 2 цього Положення, достатньо встановити одночасну наявність таких ознак:

- в тексті іншого автора (інших авторів) наявний такий чи майже такий текстовий фрагмент обсягом більше одного речення, як в оцінюваній науковій роботі (за винятком стандартних текстових кліше, які не мають авторства та/чи є загальноновживаними);
- цей текст іншого автора (інших авторів) було створено раніше, ніж оцінювану наукову роботу (або інший текст автора оцінюваної наукової роботи, де наявне таке саме речення чи група речень);
- автор оцінюваної наукової роботи не посилається на цей текст іншого автора (інших авторів), або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині своєї роботи) так, що незрозуміло, якого саме речення (якої саме групи речень) оцінюваної наукової роботи стосується посилання.

3.3 Для констатації різновиду академічного плагіату, визначеного у підпункті 2 пункту 2 розділу 2 цього Положення, достатньо встановити одночасну наявність таких ознак:

- в оцінюваній науковій роботі міститься відтворення (повністю або частково) тексту іншого автора (інших авторів) через його перефразування чи довільний переказ;
- обсягом до абзацу без посилання на автора (авторів) відтвореного тексту,
- обсягом більше абзацу без бібліографічного та/або текстуального посилання на автора (авторів) відтвореного тексту щонайменше один раз у кожному абзаці (крім абзаців, що повністю складаються з формул, а також нумерованих та маркованих списків);
- відтворюваний текст іншого автора (інших авторів) було створено раніше, ніж оцінювану наукову роботу (або інший ідентичний за змістом текст автора оцінюваної наукової роботи).

3.4 Для констатації різновиду академічного плагіату, визначеного у підпункті 3 пункту 2 розділу 2 цього Положення, достатньо встановити одночасну наявність таких ознак:

– в оцінюваній науковій роботі наведено п'ять або більше цитат з третіх джерел саме чи майже в такому обсязі, як вони наведені в іншому джерелі, без вказування на це інше джерело як джерело, з якого запозичені відповідні цитати;

– це інше джерело було створено раніше, ніж оцінювана наукова робота (або інший текст автора оцінюваної наукової роботи, де наведено такі самі цитати);

– автор не посилається на це інше джерело, або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині свого тексту) так, що з посилання незрозуміло, що саме з цього джерела насправді взяті використані автором цитати з третіх джерел.

3.5 Для констатації різновиду академічного плагіату, визначеного у підпункті 4 пункту 2 розділу 2 цього Положення, достатньо встановити одночасну наявність таких ознак:

– в іншому джерелі оприлюднена та сама науково-технічна інформація (крім загальновідомої), яка наведена в оцінюваній науковій роботі;

– це інше джерело було створено раніше, ніж оцінювана наукова робота (або інший текст автора роботи, де наявна та сама науково-технічна інформація);

– автор не посилається на це інше джерело, або посилається деінде (в списку літератури, в іншій частині свого тексту) так, що з посилання незрозуміло, яку саме науково-технічну інформацію, використану в роботі (крім загальновідомої), автор бере з цього джерела.

4. Порядок перевірки робіт на академічний плагіат на етапі їх подання до спеціалізованої вченої ради

3. Перевірці на академічний плагіат підлягають:

1) рукописи дисертацій здобувачів наукових ступенів доктора філософії та доктора наук;

2) рукописи навчальних посібників, підручників, довідників, словників та інших видів навчальної продукції; монографій, наукових статей, методичних рекомендацій, інформаційних листів та інших видів наукової продукції;

3) звіти про виконані в ДУ «ІСЦЛХ НАМН» наукові дослідження – на етапі подання відповідного звіту на затвердження;

4) рукописи статей, тез доповідей, які надходять до редакцій наукових журналів або науково-організаційних комітетів заходів БПР – на етапі подання роботи автором до розгляду для публікації;

5) наукові, навчальні та навчально-методичні праці (дисертації, наукові

статті, монографії, підручники, навчальні посібники, звіти про виконання досліджень тощо), кваліфікаційні роботи стосовно яких надійшли звернення фізичних чи юридичних осіб, громадських об'єднань без статусу юридичної особи про наявність у відповідних працях порушень академічної доброчесності.

4. Перевірка на наявність ознак академічного плагіату у рукописах дисертацій, що виконані аспірантами, докторантами, здобувачами наукових ступенів доктора філософії та доктора наук у ДУ «ІСЦЛХ НАМН», здійснюється на етапі підготовки до фахового семінару. У висновку (відгуку) керівника(ів) чи консультанта зазначається інформація про відсутність у роботі ознак академічного плагіату.

5. На етапі перевірки первинної документації перед проведенням фахового семінару аспірант, докторант, здобувач наукового ступеня особисто звертається до експертної проблемної комісії ДУ «ІСЦЛХ НАМН» (далі - ЕПК) з особистою заявою на ім'я голови ЕПК комісії для аналізу дисертаційної роботи на наявність чи відсутність ознак академічного плагіату. Експертизу на наявність ознак академічного плагіату здійснює ЕПК за на підставі аналізу на даних:

- 1) результату автоматизованої перевірки (електронного звіту) дисертації, наданого дисертантом,
- 2) рукопису дисертації, основних наукових публікацій за темою дисертації, зазначених автором,
- 3) ЕПК надає письмовий Висновок про наявність чи відсутність ознак академічного плагіату.

У випадку виявлення академічного плагіату ЕПК в своєму Висновку надає детальне обґрунтування свого рішення, а робота не допускається до фахового семінару та направляється на доопрацювання з повторною експертизою на наявність ознак академічного плагіату.

Особисту відповідальність за якість проведення експертизи та не виявлення порушень академічної доброчесності (академічного плагіату) в дисертації та/або наукових публікаціях, у яких висвітлені основні наукові результати дисертації, роботах на рівні попередньої експертизи на фаховому семінарі несе голова фахового семінару.

6. Перевірка на наявність ознак академічного плагіату у рукописах дисертацій, що виконані аспірантами, докторантами, здобувачами наукових ступенів доктора філософії та доктора наук, виконані в інших закладах (установах, організаціях), що подані у спеціалізовану вчену раду ДУ «ІСЦЛХ НАМН», здійснюється на етапі подання роботи до спеціалізованої

вченої ради перед прийняттям її до розгляду.

На етапі перевірки первинної документації перед проведенням фахового семінару аспірант, докторант, здобувач наукового ступеня особисто звертається до ЕПК з особистою заявою на ім'я голови ЕПК комісії для аналізу дисертаційної роботи на наявність чи відсутність ознак академічного плагіату.

Експертизу на наявність ознак академічного плагіату здійснює експертна проблемна комісія ДУ «ІСЦЛХ НАМН» за відповідною науковою спеціальністю. На підставі аналізу даних, наданого дисертантом рукопису дисертації, основних наукових публікацій за темою дисертації, ЕПК надає письмовий висновок про наявність чи відсутність ознак академічного плагіату.

У випадку виявлення академічного плагіату робота не приймається на розгляд спеціалізованою вченою радою.

Особисту відповідальність за якість проведення експертизи та не виявлення порушень академічної доброчесності (академічного плагіату) в дисертації та/або наукових публікаціях, у яких висвітлені основні наукові результати дисертації, роботах на рівні постійно діючої або разової спеціалізованої вченої ради несе голова постійно діючої або разової спеціалізованої вченої ради.

5. Загальні рекомендації щодо запобігання академічного плагіату

5.1 Будь-який текстовий фрагмент обсягом від речення і більше, відтворений в тексті наукової (кваліфікаційної) роботи без змін, з незначними змінами, або в перекладі з іншого джерела, обов'язково має супроводжуватися посиланням на це джерело. Винятки допускаються лише для стандартних текстових кліше, які не мають авторства та/чи є загальновживаними.

5.2 Якщо перефразування чи довільний переказ в тексті наукової (кваліфікаційної) роботи тексту іншого автора (інших авторів) займає більше одного абзацу, посилання (бібліографічне та/або текстуальне) на відповідний текст та/або його автора (авторів) має міститися щонайменше один раз у кожному абзаці наукової (кваліфікаційної) роботи, крім абзаців, що повністю складаються з формул, а також нумерованих та маркованих списків (в останньому разі допускається подати одне посилання наприкінці списку).

5.3 Якщо цитата з певного джерела наводиться за першоджерелом, в тексті наукової (кваліфікаційної) роботи має бути наведено посилання на першоджерело. Якщо цитата наводиться не за першоджерелом, в тексті наукової роботи має бути наведено посилання на безпосереднє джерело цитування ("цитуються за: _____").

5.4 Будь-яка наведена в тексті наукової (кваліфікаційної) роботи науково

- технічна інформація має супроводжуватися чітким вказуванням на джерело, з якого взята ця інформація. Винятки припускаються лише для загальновідомої інформації, визнаної всією спільнотою фахівців відповідного профілю. У разі використання у науковій (кваліфікацій) роботі тексту нормативно-правового акту достатньо зазначити його назву, дату ухвалення та, за наявності, дату ухвалення останніх змін до цього або нової редакції.

6. Заходи з попередження академічного плагіату

6.1 Статті та науково-методичні праці на етапі підготовки до друку ретельно перевіряються авторським колективом на наявність всіх видів плагіату. У витязі з протоколу засідання (відділу) щодо рекомендацій до видання навчальних та науково-методичних праць зазначається інформація про відсутність у роботі академічного плагіату. У разі виявлення плагіату, роботи відправляються на доопрацювання. Наявність текстових запозичень перевіряється з використанням електронних ресурсів, розміщених у науковій бібліотеці ДУ «ІСПЦЛХ НАМН», відповідних технологій та комп'ютерних програм, які знаходяться у відкритому доступі у мережі Інтернет.

6.2 До заходів з попередження академічного плагіату у ДУ «ІСПЦЛХ НАМН» також належать:

- 1) використання комп'ютерних програм для внутрішньої перевірки текстів на наявність академічного плагіату;
- 2) проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед наукових та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, здобувачів наукових ступенів та споживачів освітніх послуг;
- 3) ознайомлення наукових та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, здобувачів наукових ступенів, споживачів освітніх послуг з цим Положенням.

7. Відповідальність наукових працівників за порушення академічної доброчесності

7.1 За порушення академічної доброчесності наукові, науково-педагогічні працівники можуть бути притягнуті до такої академічної відповідальності:

- 1) обмеження права на участь у роботі колегіальних органів управління ДУ «ІСПЦЛХ НАМН» або позбавлення права голосу на певний термін;
- 2) позбавлення права брати участь у конкурсах на отримання фінансування наукових досліджень, грантів тощо;
- 3) звільнення з займаної посади у ДУ «ІСПЦЛХ НАМН»;
- 4) відмова у присудженні наукового ступеня чи вченого звання;
- 5) позбавлення присудженого наукового ступеня чи присвоєного

вченого звання;

- 6) відмова в присвоєнні або позбавлення присвоєної кваліфікаційної категорії;
- 7) відмова в оприлюдненні статей, тез доповідей;
- 8) позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи займати визначені законом посади.

7.2 За дії (бездіяльність), які Законом України «Про освіту» визнані порушенням академічної доброчесності, особа може бути притягнута до інших видів відповідальності з підстав та в порядку, визначених законодавством.

7.3 При визначенні конкретного виду відповідальності має братися до уваги суб'єкт, ступінь та системність порушення. Враховуються виявлені порушення, вчинені як в рамках однієї наукової роботи, так і в різних роботах одного автора.

8. Відповідальність здобувачів освіти за порушення академічної доброчесності

За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- 1) усне зауваження;
- 2) попередження про можливість притягнення до академічної відповідальності;
- 3) повторне виконання завдання;
- 4) зниження оцінки за виконання завдання;
- 5) повторне проходження оцінювання (іспит, залік тощо);
- 6) повторне проходження відповідного освітнього компонента освітньої програми;
- 7) відрахування із аспірантури/докторантури ДУ «ІСЩЛХ НАМН»;
- 8) позбавлення академічної стипендії;
- 9) позбавлення наданих ДУ «ІСЩЛХ НАМН» пільг з оплати навчання;
- 10) відмова у присудженні відповідного ступеня освіти.

9. Тимчасова комісія з питань академічної доброчесності

9.1 Тимчасова комісія з питань академічної доброчесності (далі - Комісія) створюється для розгляду заяв учасників освітнього процесу, які надійшли на ім'я директора ДУ «ІСЩЛХ НАМН», щодо порушення академічної доброчесності та для підготовки відповідних висновків. Комісія створюється наказом директора. Одночасно наказом директора створюється Апеляційна комісія з питань академічної доброчесності та затверджується її персональний склад.

9.2 Повноваження Комісії:

1) розглядати заяви щодо порушення академічної доброчесності та готувати відповідні висновки;

2) залучати до своєї роботи експертів з тієї чи іншої галузі, а також використовувати технічні і програмні засоби для достовірного встановлення фактів порушення норм академічної доброчесності за поданою заявою;

3) готувати пропозиції щодо підвищення ефективності впровадження принципів академічної доброчесності в освітню та наукову діяльність ДУ «ІСЦЛХ НАМН».

9.3 Персональний склад Комісії затверджується наказом ДУ «ІСЦЛХ НАМН». До складу комісії обов'язково входить представник Ради молодих вчених із повним правом голосу. У складі етичної комісії, що розглядає порушення здобувачів освіти, представників здобувачів має бути не менше половини. Також до складу комісії можуть бути включені представники іншого ЗВО (наукової установи).

9.4 Організаційною формою роботи Комісії є засідання. Засідання скликаються особою з числа керівного складу комісії або на вимогу директора ДУ «ІСЦЛХ НАМН».

9.5 Рішення приймаються відкритим голосуванням. Рішення вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини членів Комісії.

9.6 Засідання Комісії оформлюється протоколом, який підписують голова та секретар Комісії.

9.7 На засідання Комісії запрошується особа, стосовно якої розглядається питання щодо порушення нею академічної доброчесності.

9.8 Анонімні скарги чи скарги, викладені в усній чи некоректній формі, Комісією не розглядаються. Звернення з твердженнями про порушення академічної доброчесності, які ґрунтуються на припущеннях, визнаються Комісією безпідставними та не підлягають розгляду.

9.9 За результатами проведених засідань Комісія готує вмотивовані рішення у вигляді Висновків щодо встановлення факту порушення академічної доброчесності та виду академічної відповідальності, до якої має бути притягнуто порушника. Зазначені висновки носять рекомендаційний характер.

9.10 Висновки подаються директору ДУ «ІСЦЛХ НАМН» для прийняття рішення щодо притягнення до відповідальності осіб, стосовно яких Комісією встановлено факт порушення ними академічної доброчесності. Висновки Комісії, якими встановлено факт порушення академічної доброчесності, подаються директору ДУ «ІСЦЛХ НАМН» через десять робочих днів з моменту їх прийняття.

9.11 Висновки Комісії, якими не встановлено факт порушення академічної доброчесності, подаються директору ДУ «ІСЦЛХ НАМН» у день їх прийняття.

9.12 У висновку Комісії має бути викладений порядок та строки оскарження цього висновку та вказано дані голови Апеляційної комісії з питань академічної доброчесності відповідно до наказу директора.

9.13 Копія висновку Комісії надається особі, щодо якої розглядається питання про порушення нею академічної доброчесності.

10. Оскарження рішень про притягнення до академічної відповідальності

10.1 Особа, стосовно якої Комісією з питань академічної доброчесності рекомендовано притягнення її до академічної відповідальності (далі - Скаржник), має право звернутись до Апеляційної комісії з питань академічної доброчесності (далі -- Апеляційна комісія) з метою оскарження висновку Комісії.

10.2 Апеляційна комісія створюється наказом директора ДУ «ІСЦЛХ НАМН» одночасно зі створенням Тимчасової комісії з питань академічної доброчесності. Персональний склад Апеляційної комісії затверджується наказом директора ДУ «ІСЦЛХ НАМН».

10.3 Скаржник може звернутися з апеляційною скаргою до Апеляційної комісії протягом трьох робочих днів з моменту винесення рішення Комісією. До апеляційної скарги додається копія висновку Комісії.

10.4 Апеляційна комісія приймає до розгляду лише такі скарги, в яких наведені обґрунтовані твердження про порушення Комісією норм цього Положення.

10.5 Рішення Апеляційної комісії має містити мотивований висновок щодо скасування або залишення висновку Комісії без змін.

10.6 Апеляційна комісія приймає рішення у формі висновку протягом семи робочих днів з моменту отримання апеляційної скарги та невідкладно подає такий висновок директору ДУ «ІСЦЛХ НАМН» для прийняття рішення щодо притягнення до відповідальності осіб, стосовно яких Комісією встановлено факт порушення ними академічної доброчесності.

11. Права особи, стосовно якої розглядається питання про порушення нею академічної доброчесності

Особа, стосовно якої порушено питання про порушення нею академічної доброчесності має такі права:

- 1) ознайомлюватися з усіма матеріалами перевірки щодо встановлення факту порушення академічної доброчесності, подавати до них зауваження;
- 2) особисто або через уповноваженого представника надавати усні та

письмові пояснення або відмовитися від надання будь-яких пояснень, брати участь у дослідженні доказів порушення академічної доброчесності;

3) знати про дату, час і місце та бути присутньою під час розгляду питання про встановлення факту порушення академічної доброчесності та притягнення її до академічної відповідальності;

4) оскаржити рішення про притягнення до академічної відповідальності до органу, уповноваженого розглядати апеляції, або до суду.

12.Заключні положення

12.1 Це Положення затверджується Вченою радою ДУ «ІСЦЛІХ НАМН» і вводиться в дію наказом директора ДУ «ІСЦЛІХ НАМН».

12.2 Положення про систему про запобігання та виявлення академічного плагіату у наукових працях працівників і здобувачів вищої освіти Державної установи «Інститут стоматології та щелепно-лицевої хірургії Національної академії медичних наук України» затверджене наказом директора Державної установи «Інститут стоматології та щелепно-лицевої хірургії Національної академії медичних наук України» від 29.01.2020 № 37, втрачає юридичну силу з моменту введення в дію цього Положення.

12.3 Зміни та доповнення до цього Положення вносяться шляхом затвердження Положення в новій редакції.

12.4 Після затвердження Положення в новій редакції попереднє Положення втрачає юридичну силу.